

*Congregatio de Cultu Divino
Et Disciplina Sacramentorum
Prot. n. CD 850/89*

ZAKONU ŚWIĘTEGO PAWŁA PIERWSZEGO PUSTELNIKA

Na prośbę Najprzewielebniejszego Ojca Józefa Płatka, Przeora Generalnego Zakonu Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika, w piśmie z 12 grudnia 1989, na mocy uprawnień udzielonych tej Kongregacji przez Papieża JANA PAWŁA II, tekst własnych Mszy i Liturgii Godzin tegoż Zakonu sporządzony w języku łacińskim, tak jak jest uwidoczniiony w załączonym egzemplarzu, chętnie aprobujemy, czyli zatwierdzamy.

W tekście danym do druku należy załączyć w całości ten Dekret, mocą którego Stolica Apostolska użycza zatwierdzenia.

Nadto należy przesłać do tejże Kongregacji dwa egzemplarze wydrukowanego tekstu.

Mimo jakichkolwiek zarządzeń przeciwnych.

Z siedziby Kongregacji Kultu Bożego i Sakramentów, dnia 25 stycznia 1990.

Eduardus Card. Martinez
Praefectus

† Lodovicus Kada
Archiep. tit. Thibicensis
a Secretis

15 stycznia
ŚWIĘTEGO PAWŁA PIERWSZEGO PUSTELNIKA
Uroczystość

I NIESZPORY

HYMN

- 1 Pawle, co pierwszy świata zgiełk rzuciłeś,
W puszcze uchodząc, gdzie w ciszę spowity,
W leśnej ustroni wiek cały przeżyłeś,
W grocie ukryty.
- 2 Żyjąc samotnie uczysz nas zwyciężać
Pokus ułudy i piekła potwory,
W szczęśnych zapasach pokój dusz osiągać
W głębi pustyni.
- 3 Zwycięzco, którego niebios wysokości
Radością sycą, szczęściem napęlniają,
Nie gardź westchnieniem tych, co wieczystą
Pieśnią Cię sławią.
- 4 Niech nasze życie śle czyste promienie,
Niech cnota i dobroć mieszkanie założy,
Rzuć w nasze dusze swe zbawcze płomienie
Miłości Bożej.
- 5 Cześć niech będzie Ojcu i zeń zrodzonemu,
I Tobie, coś obu złączeniem Miłości,
Daj Boże, przez Pawła zasługi każdemu
Życia radości. Amen.

Wspomnienie

Liturgia Godzin według „Liturgii Godzin” w języku polskim, z dnia 7 maja, dla diecezji Kieleckiej. Liturgia Godzin, część II wydanie Pallotinum 1984.

MN11012004

PSALMODIA

1 ant. Nie troszczcie się zbytnio o swoje życie, * o to, co macie jeść i pić. / Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie.

Psalm 113

Chwalcie, słudzy Pańscy,*
chwalcie imię Pana.

Niech imię Pana będzie błogosławione,*
teraz i na wieki.

Od wschodu aż do zachodu słońca *
niech będzie pochwalone imię Pana.

Pan jest wywyższony ponad wszystkie ludy,*
ponad niebiosą sięga Jego chwała.

Kto jest jak nasz Pan Bóg, który mieszka w górze *
i w dół spogląda na niebo i na ziemię?

Podnosi z prochu nędzarza *
i dźwiga z gnoju ubogiego,

By go posadzić wśród książąt,*
wśród książąt swojego ludu.

Tej, co była niepłodna, każe mieszkać w domu *
jako matce cieszącej się dziećmi.

Ant. Nie troszczcie się zbytnio o swoje życie, / o to, co macie jeść i pić. / Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie.

2 ant. W nawróceniu i spokoju * jest wasze ocalenie, / w milczeniu i ufności leży wasza siła.

Psalm 146

Chwał, duszo moja, Pana; †
będę chwalił Pana do końca mego życia,*
będę śpiewał mojemu Bogu, dopóki istnieję.
Nie pokładajcie ufności w książętach *

ani w człowieku, który zbawić nie może.
 Kiedy duch go opuści, znów w proch się obraca *
 i przepadają wszystkie jego zamiary.
 Szczęśliwy ten, kogo wspiera Bóg Jakuba,*
 kto pokłada nadzieję w Panu Bogu.
 On stworzył niebo i ziemię, i morze *
 ze wszystkim, co w nich istnieje.
 On wiary dochowuje na wieki,*
 uciśnionym sprawiedliwość wymierza,
 Chlebem karmi głodnych,*
 wypuszcza na wolność uwięzionych.
 Pan przywraca wzrok ociemniałym, †
 Pan dźwiga poniżonych,*
 Pan kocha sprawiedliwych.
 Pan strzeże przybyszów, †
 ochrania sierotę i wdowę,*
 lecz występnych kieruje na bezdroża.
 Pan króluje na wieki,*
 Bóg twój, Syjonie przez pokolenia.

Ant. W nawróceniu i spokoju / jest wasze ocalenie, / w milczeniu i ufności leży wasza siła.

3 ant. W miłości nie ma lęku, * lecz doskonała miłość usuwa lęk, / ponieważ lęk kojarzy się z karą.

Pieśń

Ef 1, 3-10

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec *
 naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym *
 na wyżynach niebieskich, w Chrystusie.

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata,*
 abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem.

Z miłości przeznaczył nas dla siebie †
 jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,*

Ojcze nasz.

Albo:

Uwielbiamy Boga, Ojca wszechmogącego, który postanowił, aby wszystkie pokolenia czciły Maryję, Matkę Jego Syna. Zanośmy do Niego pokorne błagania:

Przez wstawiennictwo Maryi, wysłuchaj nas, Panie.

Ty ustanowiłeś Maryję Matką miłosierdzia,

- daj, aby ci, którzy znajdują się w niebezpieczeństwie, doznali Jej macierzyńskiej miłości.

Ty zechciałeś, aby Maryja była Matką Rodziny w domu Jezusa i Józefa,

- spraw za Jej wstawiennictwem, aby wszystkie matki strzegły miłości i świętości swoich rodzin.

Ty umocniłeś Maryję, gdy stała pod krzyżem, i napełniłeś Ją radością ze zmartwychwstania Twojego Syna

- podtrzymuj na duchu cierpiących i umacniaj ich nadzieję.

Ty sprawiłeś, że Maryja gorliwie słuchała Twego słowa i była Twoją wierną służebnicą,

- spraw za Jej przyczyną, abyśmy byli sługami i uczniami Twojego Syna.

Ty ukoronowałeś Maryję na Królową niebios,

- spraw, aby zmarli radowali się na wieki w Twoim królestwie razem ze świętymi.

Ojcze nasz.

Modlitwa jak w jutrzni, s. 43

30 października

**NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY
 MATKI I POŚREDNICZKI ŁASK**

Wielki znak ukazał się na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod Jej stopami, a na Jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Sławię Cię, Panie, * Bo mnie wybawiłeś. **W.** Sławię. **K.** I nie pozwoliłeś mym wrogom naśmiewać się ze mnie. **W.** Bo mnie wybawiłeś. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Sławię.

Ant. do pieśni Maryi. Wielkie rzeczy * uczynił nam Bóg przez Maryję, / Jej imię błogosławią pokolenia.

Pieśń Maryi, s. 5

PROŚBY

Uwielbiamy Boga, Ojca wszechmogącego, który postanowi, aby wszystkie pokolenia czcili Maryję, Matkę Jego Syna. Zanośmy do Niego pokorne błagania:

Niech Pełna Łaski wstawia się za nami.

Boże, sprawco cudów, Ty wprowadziłeś Niepokalaną Dziewicę Maryję z ciałem i duszą do niebieskiej chwały Chrystusa,

- rozpal serca swych dzieci pragnieniem tej samej chwały.

Ty nam dałeś Maryję za Matkę, przez Jej wstawiennictwo ześlij zdrowie chorym, pociechę strapionym, przebaczenie grzesznym,

- wszystkim ludziom udziel pokoju i zbawienia.

Ty obdarzyłeś Maryję pełnią swojej łaski,

- spraw, aby wszyscy mogli się cieszyć obfitością Twoich darów.

Zjednocz swój Kościół w Twojej miłości,

- niech wierni trwają jednomyślnie na modlitwie z Maryją, Matką Jezusa.

Ty ukoronowałaś Maryję na Królową niebios,

- spraw, aby zmarli radowali się na wieki w Twoim królestwie razem ze świętymi.

według postanowienia swojej woli,

Ku chwale majestatu swej łaski,*

którą nas obdarzył w Umiłowanym.

W Nim odkupienie mamy przez krew Jego, †

odpuszczenie grzechów,*

według bogactwa Jego łaski.

Szczodrze ją na nas wylał *

w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia,

Przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli, †

według swojego postanowienia, które przedtem w Nim powziął *

dla dokonania pełni czasów.

Aby wszystko zjednoczyć na nowo w Chrystusie jako Głowie: *

to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi.

Ant. W miłości nie ma lęku, / lecz doskonała miłość usuwa lęk, / ponieważ lęk kojarzy się z karą.

CZYTANIE

Flp 3, 7-8

Wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. I owszem nawet wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Jezusa Chrystusa, Pana mojego.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Pan go umiłował * I czią ozdobił. **W.** Pan. **K.** Odział go szatą chwały. **W.** I czią. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Pan.

Ant. do pieśni Maryi Święty Pawle, ojcze naszego Zakonu, * wierny naśladowco Chrystusa, / miłośniku samotności, uproś nam ducha modlitwy i pokuty!

Pieśń Maryi

Łk 1, 46-55

Wielbi dusza moja Pana *

i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

Bo wejrzał na uniznienie swojej Służebnicy. *

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia,
Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *
a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *
nad tymi, którzy się Go boją.
Okazał moc swego ramienia, *
rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.
Strącił władców z tronu, *
a wywyższył pokornych.
Głodnych nasycił dobrami, *
a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
pomny na swe miłosierdzie,
Jak obiecał naszym ojcom, *
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.

Ant. Święty Pawle, ojciec naszego Zakonu, / wierny naśladowco
Chrystusa, / miłośniku samotności, uproś nam ducha modlitwy i pokuty!

PROŚBY

Wysławiajmy Chrystusa, Boga Człowieka prosząc, byśmy mogli Mu
służyć do końca w świętości i sprawiedliwości. Wołajmy do Niego:

Ty sam jesteś święty, o Panie.

Ty chciałeś być doświadczony we wszystkim na nasze podobieństwo z
wyjątkiem grzechu,

- zmiłuj się nad nami, Panie Jezu.

Ty wezwałeś nas wszystkich do miłości doskonałej w Zakonie Świętego
Pawła Pierwszego Pustelnika,

- uświęć nas, Panie Jezu.

Ty kazałeś nam być solą ziemi i światłością świata w rękę Matki Twej
Maryi,

- oświeć nas, Panie Jezu.

Ty chciałeś służyć a nie, aby Ci służono,

- daj nam służyć pokornie Tobie i ludziom, braciom naszym.

Ty jesteś odblaskiem chwały Ojca i odbiciem Jego istoty,

Ant. Oto ja służebnica Pańska, / niech mi się stanie według twego
słowa

3 ant. Błogosławiona jesteś między niewiastami * i błogosławiony
owoc Twojego łona.

Pieśń

Ef 1, 3-10

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec *
naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym *
na wyżynach niebieskich, w Chrystusie.

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, *
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem.

Z miłości przeznaczył nas dla siebie †
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, *
według postanowienia swojej woli,

Ku chwale majestatu swej łaski, *
którą nas obdarzył w Umiłowanym.

W Nim odkupienie mamy przez krew Jego, †
odpuszczenie grzechów, *
według bogactwa Jego łaski.

Szczodrze ją na nas wylał *

w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia,

Przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli, †
według swojego postanowienia, które przedtem w Nim powziął *
dla dokonania pełni czasów,

Aby wszystko zjednoczyć na nowo w Chrystusie jako Głowie: *
to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi.

Ant. Błogosławiona jesteś między niewiastami / i błogosławiony
owoc Twojego łona.

CZYTANIE

Ap 12, 1

wielbić imię Pana.
 Tam ustawiono trony sędziowskie,*
 trony domu Dawida.
 Proście o pokój dla Jeruzalem:*
 Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.
 Niech pokój panuje w twoich murach,*
 a pomyślność w twoich pałacach.
 Ze względu na moich braci i przyjaciół*
 będę wołał: „Pokój z tobą!”
 Ze względu na dom Pana, Boga naszego,*
 modlę się o dobro dla ciebie.

Ant. Bądź pozdrowiona, Maryjo,/ pełna łaski, Pan z Tobą.

2 ant. Oto ja służebnica Pańska,* niech mi się stanie według twego
 słowa

Psalm 127

Jeżeli domu Pan nie zbuduje,*
 na próżno się trują, którzy go wnoszą.
 Jeżeli miasta Pan nie strzeże,*
 daremnie czuwają strażę.
 Daremne jest wasze wstawanie przed świtem*
 i przesiadywanie do późna w nocy.
 Chleb spozywacie zapracowany ciężko,*
 a Pan i we śnie darzy swych umiłowanych.
 Oto synowie są darem Pańskim,*
 a owoc łona nagrodą.
 Jak strzały w ręku wojownika,*
 tak synowie zrodzeni w młodości.
 Szczęśliwy człowiek,*
 który nimi napełnił swój kołczan.
 Nie zawstydzi się, gdy będzie się spierał*
 ze swymi nieprzyjaciółmi w sądzie.

- spraw, aby życie naszej Wspólnoty i każdego z nas przyniosło
 chwałę Bogu i pociągnęło młodzież do służby Twej Matki.
 Ty przez śmierć swoją zniweczyłeś śmierć naszą i zmartwychwstając
 przywróciłeś nam życie,
 - bądź pokojem i światłem dla naszych zmarłych braci i
 dobrodziejów.

Ojcze nasz

Modlitwa jak w Jutrzni

WEZWANIE

Ant. Uwielbiamy Chrystusa, / Króla Pustelników.

Psalm 95

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu,*
 wznosmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
 Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem,*
 z weselem śpiewajmy Mu pieśni.
 Bo Pan jest Bogiem wielkim,*
 wielkim Królem nad wszystkimi bogami.
 W Jego ręku głębiny ziemi,*
 szczyty gór do Niego należą.
 Jego własnością jest morze, które sam stworzył,*
 i ziemia, którą ulepiły Jego ręce.
 Przyjdźcie, uwielbiamy Go padając na twarze,*
 klękniemy przed Panem, który nas stworzył,
 Albowiem On jest naszym Bogiem, †
 a my ludem Jego pastwiska*
 i owcami w Jego ręku.
 Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
 „Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba,*
 jak na pustyni w dniu Massa,

Gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła.
Przez lat czterdzieści to pokolenie wstręt we Mnie budziło †
i powiedziałem: «Są ludem o sercu zbłąkanym *
i moich dróg nie znają».
Przeto przysięgłem w gniewie, *
że nie wejdą do mojej krainy spoczynku”.

Psalm 100

Wykrzykujcie na cześć Pana, wszystkie ziemie, *
służcie Panu z weselem..
Stańcie przed obliczem Pana *
z okrzykami radości.
Wiedźcie, że Pan jest Bogiem, *
On sam nas stworzył,
Jesteśmy Jego własnością, *
Jego ludem, owcami Jego pastwiska.
W Jego bramy wstępujcie z dziękczynieniem, †
z hymnami w Jego przedsionki, *
chwalcie i błogosławcie Jego imię.
Albowiem Pan jest dobry, †
Jego łaska trwa na wieki, *
a Jego wierność przez pokolenia.

Psalm 24

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napędza, *
świat cały i jego mieszkańcy.
Albowiem On go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.
Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?
Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, †
którego dusza nie lgnęła do marności *
i nie przysięgał kłamliwie.

Ślepym powróć blaski,
Oddal nasze nędze,
Uproś wszelkie łaski.

- 4 Okaż, żeś jest Matką,
Wzrusz modłami swymi
Tego, co Twym Synem
Zechciał być na ziemi.
- 5 O Dziewico sławna
I pokory wzorze,
Wyzwolonym z winy
Daj nam żyć w pokorze.
- 6 Daj wieść życie czyste,
Drogę ścieł bezpieczną,
widzieć daj Jezusa,
Mieć z Nim radość wieczną.
- 7 Bogu Ojcu chwała,
Chrystusowi pienie,
Obu z Duchem Świętym,
Jedno uwielbienie. Amen.

1 ant. Bądź pozdrowiona, Maryjo, * pełna łaski, Pan z Tobą.

Psalm 122

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano:*
„Pójdziemy do domu Pana”.
Już stoją nasze stopy
w twoich bramach, Jeruzalem.
Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
gęsto i ściśle zabudowane.
Do niego wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, †
aby zgodnie z prawem Izraela *

CZYTANIE

Jdt 13, 18. 20

Błogosławiona jesteś, córko, przez Boga Najwyższego, spomiędzy wszystkich niewiast na ziemi. Niech to sprawi Tobie Bóg, abyś była wywyższona na wieki.

K. Matko Dziewico, chwalebna Królowo świata.

W. Oręduj za nami u Pana.

Modlitwa popołudniowa

CZYTANIE

Rz 8, 30

Bóg tych, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał, tych też usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych też obdarzył chwałą.

K. O jakże chwalebna jest Matka.

W. Która zrodziła Króla niebios.

Modlitwa jak w jutrzni.

II NIESZPORY

HYMN

- 1 Witaj, Gwiazdo morza,
Wielka Matko Boga,
Panno zawsze czysta,
Bramo niebios błoga.
- 2 Ty, coś Gabriela
Słowem przywitana,
Utwierdź nas w pokoju,
Odmień Ewy miano.
- 3 Winnych wyzwól z więzów,

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego Zbawcy.

Oto pokolenie tych, którzy Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!
„Któż jest tym Królem chwały?” †

Pan dzielny i potężny, *

Pan potężny w boju.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!

„Któż jest tym Królem chwały?” *

Pan Zastępów, On jest Królem chwały.

Psalm 67

Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi, *
niech nam ukaże pogodne oblicze,

Aby na ziemi znano Jego drogę, *

Jego zbawienie wśród wszystkich narodów.

Niech Ciebie, Boże, wysławiają ludy, *
niech wszystkie narody oddają Ci chwałę.

Niech się narody cieszą i weselą, †
bo rządysz ludami sprawiedliwie *
i kierujesz narodami na ziemi.

Niech Ciebie, Boże, wysławiają ludy, *
niech wszystkie narody oddają Ci chwałę.

Ziemia wydała swój owoc, *

Bóg, nasz Bóg, nam pobłogosławił.

Niech nam Bóg błogosławi *

i niech cześć Mu oddają wszystkie krańce ziemi.

GODZINA CZYTAŃ

HYMN

Pawle, co pierwszy świata zgiełk rzuciłeś jak w I Nieszporach, s. 2

PSALMODIA

1 ant. Paweł uchodząc w ustronia górskie * znalazł mieszkanie dane mu przez Boga.

Psalm 21, 2-8. 14

Panie, król się weseli z Twojej potęgi *
i z Twej pomocy tak bardzo się cieszy.

Spełniłeś pragnienie jego serca *

i nie odmówiłeś błaganiom warg jego.

Bo pomyślnie błogosławieństwo wcześniej nań zesłałeś,*
szczerozłotą koronę włożyłeś mu na głowę.

Prosił Ciebie o życie,*

Ty go obdarzyłeś długimi dniami na wieki i na zawsze.

Wielka jest jego chwała dzięki Twej pomocy,*
ozdobiłeś go dostojnością i blaskiem.

Gdyż błogosławieństwem uczyniłeś go na wieki,*
napełniłeś go radością Twojej obecności.

Król bowiem w Panu pokłada nadzieję *
i nie zachwieje się z łaski Najwyższego.

Powstań, Panie, w swojej potędze,*

będziemy śpiewać i sławić moc Twoją.

Ant. Paweł uchodząc w ustronia górskie / znalazł mieszkanie dane mu przez Boga.

Jezu, Słowo odwieczne, Ty nauczyłeś śwę Matkę wybierać to, co najlepsze,

- spraw, abyśmy za Jej przykładem szukali pokarmu dającego życie wieczne.

Królu wieków, Ty przyjąłeś śwę Matkę z ciałem i duszą do niebieskiej chwały,

- spraw, abyśmy zawsze myślą przebywali w niebie.

Panie nieba i ziemi, Ty zechciałeś, aby Maryja jako Królowa stała po Twojej prawicy,

- daj, abyśmy zasłużyli na udział w Jej chwale.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Wszchemogący Boże, Ty nas oddałeś pod szczególną opiekę i rządy Niepokalanej Dziewicy Maryi, Królowej Pustelników i Patronki Zakonu: użyż nam łaskawie, abyśmy wiernie naśladowali Jej życie ukryte w Chrystusie w Bogu, Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWY W CIĄGU DNIA

Psalmy i antyfony z dnia bieżącego

Modlitwa przedpołudniowa

CZYTANIE

Pnp 6, 10

Kimże jest ta, która świeci z wysoka jak zorza, piękna jak księżyc, jaśniejąca jak słońce, groźna jak zbrojne zastępy?

K. Błogosławiona jesteś między niewiastami.

W. I błogosławiony owoc Twojego łona.

Modlitwa południowa

Ant. do pieśni Zachariasza. Rzekł Pan Bóg do węża: * Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, między potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiądzzy ci głowę.

Pieśń Zachariasza, s. 21

PROŚBY

Oddając cześć naszemu Zbawicielowi, który narodził się z Maryi Dziewicy, zanośmy do Niego pokorne błagania:

Niech Twoja Matka wstawia się za nami.

Jezu, Słońce sprawiedliwości, Twoje przyście poprzedziła Niepokalana Dziewica, jak pełna blasku jutrzienka,

- spraw, abyśmy zawsze żyli w promieniach Twojej światłości.

Jezu, Słowo odwieczne, Ty wybrałeś sobie niepokalaną Maryję jako mieszkanie,

- wybaw nas od zepsucia grzechu.

Nasz Zbawicielu, Twoja Matka stała obok krzyża,

- przez uczestnictwo w Twoich cierpieniach doprowadź nas do wiecznej radości.

Najłaskawszy Jezu, Ty wisząc na krzyżu dałeś Janowi Maryję za Matkę,

- daj, abyśmy godnym życiem zasługiwali na miano Jej dzieci.

Ojcze nasz.

Albo:

Oddając cześć naszemu Zbawicielowi narodzonemu z Maryi Dziewicy, zanośmy do Niego pokorne błagania:

Niech Twoja Matka wstawia się za nami

Zbawicielu świata, Ty mocą swojego odkupienia zachowałeś Twoją Matkę od wszelkiej zmayı grzechu,

- zachowaj nas od skażenia grzechem.

Nasz Odkupicielu, Ty sprawiłeś, że Maryja Dziewica stała się godnym dla Ciebie mieszkaniem i przybytkiem Ducha Świętego,

- daj, abyśmy byli na wieki świątynią Twego Ducha.

2 ant. Paweł spędził * całe życie na pustyni w samotności i modlitwie.

Psalm 92

I

Dobrze jest dziękować Panu,*

śpiewać Twojemu imieniu, Najwyższy,

Rano głosić łaskawość Twoją,*

a wierność Twoją nocami,

Na harfie dziesięciostunnej i lirze,*

pieśnią przy dźwiękach cytry.

Bo wesele się Panie Twoimi czynami,*

raduję się dziełami rąk Twoich.

Jak wielkie są dzieła Twoje, Panie,*

i jakże głębokie Twe myśli!

Nie zna ich człowiek nierozumny *

i głupiec ich nie pojmuje.

Chociaż występną się plenią jak zielsko,*

a złoczyńcy jaśnieją przepychem,

I tak pójdą na wieczną zagładę,*

Ty zaś, Panie, na wieki jesteś wywyższony.

Ant. Paweł spędził całe życie na pustyni / w samotności i modlitwie.

3 ant. Pokarmu i odzienia * dostarczała Pawłowi palma, napoju zaś, przejrzyste źródło.

II

Bo oto wrogowie Twoi, Panie, †

bo oto wrogowie Twoi poginą,*

rozproszą się wszyscy złoczyńcy.

Dałeś mi siłę bawołu,*

skropiłeś mnie świeżym olejkiem.

Moje oko spogląda z góry na nieprzyjaciół, †
a uszy me usłyszały o klęsce przeciwników,*
tych, którzy na mnie powstają.

Sprawiedliwy zakwitnie jak palma,*
rozrośnie się jak cedr na Libanie.

Zasadzeni w domu Pańskim *

rozkwitną na dziedzińcach Boga naszego.

Nawet i w starości wydadzą owoc,*
zawsze pełni życiodajnych soków,

Aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy;*

On moją Opoką i nie ma w Nim nieprawości.

Ant. Pokarmu i odzienia dostarczała Pawłowi palma, / napoju zaś,
przejrzyste źródło.

I CZYTANIE

Czytanie z Księgi Mądrości

Mdr 9, 13-18; 10, 9-13

Mądrość prowadziła sprawiedliwego drogami prostymi

Któż z ludzi rozezna zamysł Boży, albo któż pojmie wolę Pana?
Nieśmiałe są myśli śmiertelników i przewidywania nasze zawodne, bo
śmiertelne ciało przygniata duszę i ziemski przybytek obciąża lotny umysł.
Mozolnie odkrywamy rzeczy tej ziemi, z trudem znajdujemy, co mamy pod
ręką - a któż wyśledzi to, co jest na niebie? Któż poznał Twój zamysł, gdyś
nie dał Mądrości, nie zesłał z wysoka Świętego Ducha swego? I tak ścieżki
mieszkańców ziemi stały się proste, a ludzie poznali, co Tobie przyjemne, i
wybawiła ich mądrość.

Mądrość wybawiła swych czcicieli z utrapień. Ona Sprawiedliwego,
co zbiegł przed gniewem brata, po drogach prostych powiodła; ukazała mu
Boże królestwo i dała znajomość rzeczy świętych. W mozołach mu
poszczęściła i pomnożyła owoc jego trudów. Była przy nim pośród
zachłannych jego gnębicieli i obdarzyła go bogactwami. Ustrzegła go przed
wrogami, uchroniła przed gotującymi zasadzki. Rozstrzygnęła na jego
korzyść ciężkie zmagania, by wiedział, że pobożność możniejsza jest niż

Przywracasz rodząc Jezusa
I grzesznym, godnym litości,
Wskazujesz drogę do raj.

3 O Bramo Króla wszechświata
Promieniejąca jasnością,
Niech życie dane przez Ciebie
Z weselem wielbią zbawieni.

4 Niech Ojca z Duchem Najświętszym
I Twoim Synem, Dziewico,
Wysławia wszystko na wieki,
Gdyż On przyodział Cię łaską. Amen.

PSALMODIA

Psalmy i pieśni z niedzieli I tygodnia, s. 18

1 ant. Błogosławiona jesteś między niewiastami * i błogosławiony
owoc Twojego łona.

2 ant. Wesel się na wieki, Dziewico Maryjo, * bo byłaś godna nosić
Zbawiciela świata.

3 ant. Oto ja służebnica Pańska, * niech mi się stanie według twego
słowa.

CZYTANIE

Ga 4, 4 -5

Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z
niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali
Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Bóg wybrał Maryję * I bardzo umiłował. **W.** Bóg. **K.** Dał Jej
zamieszkać w swoim przybytku. **W.** I bardzo. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Bóg.

Wiem, że tu, na Jasnej Górze, wiele się modlicie za mnie i wielu się modli za mnie, za papieża. Zresztą prosili o to moi Poprzednicy. Prosił o to zmarłego Prymasa Jan XXIII, prosił o to Paweł VI. Ja oczywiście prosiłem o to w sposób szczególny i dzisiaj również proszę, bo w centrum owych zmagania, o których mówi św. Paweł w Liście do Efezjan, w centrum owych zmagania, jest Stolica Apostolska, jest Piotr i jego posługiwanie i jego posłannictwo. Razem służymy, razem zmagamy się i razem miłujemy, bo przecież to jest zmaganie przez miłość. Chrystus o to pytał Piotra: „Czy Mnie miłujesz?” (por. J 21,15). To jest zmaganie się przez miłość. I dlatego tak bardzo wiążemy się z Tą, która najbardziej umiłowiała i wciąż najbardziej miłuje, ażeby w tym zmaganiu przez miłość - sprostać przez miłość.

Udzielam tego błogosławieństwa wszystkim obecnym, ale w sposób szczególny Wam.

RESPONSORIUM

W. Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieje. † Tak więc trwają wiara, nadzieja i miłość - te trzy: z nich zaś największa jest miłość.

K. Pan rzekł do Piotra: Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci? Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham.

W. Tak więc.

HYMN Ciebie, Boże, chwalimy, s. 15

Modlitwa jak w jutrzni, s. 43

JUTRZNIA

HYMN

- 1 O Pani wielce chwalebna,
Od gwiazd na niebie wznioślejsza,
Własnego Stwórcę i Syna
Karmiłaś piersią matczyną !
- 2 Przez Ewę dobro stracone

wszystko. Nie opuściła Sprawiedliwego, gdy go zaprzędano, ale go wybawiła od grzechu

RESPONSORIUM

W. Oto ten, który wielkich dzieł dokonał przed Bogiem / i z całego serca chwali Pana. * Niech więc oręduje za grzesznikami całego świata.

K. Oto człowiek bez zarzutu, prawdziwy czciciel Boga; wstrzymywał się od wszelkiego zła trwając w swojej niewinności.

W. Niech więc.

II CZYTANIE

Wyjątki z Żywota św. Pawła Pierwszego Pustelnika Sw. Hieronima, kapłana

(rozd. 2. 4-7. 9-16. 18; 74)

Podczas prześladowania za Decjusza i Waleriana sroga nawałnica pustoszyła w Egipcie i Tebaidzie wiele Kościołów. W tym czasie żył w dolnej Tebaidzie wraz z siostrą, która była już mężatką, około szesnastoletni Paweł, któremu rodzice umierając, przekazali znaczny majątek, bardzo wykształcony w naukach tak greckich jak i egipskich, o łagodnym usposobieniu, wielce kochający Boga. Gdy wybuchła burza prześladowania, przebywał w odosobnieniu, w nieco oddalonej posiadłości wiejskiej. Do czegoż to jednak nie popchniesz ludzkich serc, o przeklęta żądzo złota? Mąż siostry zaczął żywić chęć wydania tego, którego powinien ukrywać. Gdy to jednak spostrzegł bardzo roztropany młodzieniec, zbiegł w górskie pustkowia i oczekując zakończenia prześladowania, przyjął dobrowolnie to, do czego zmusiła go konieczność.

Posuwając się powoli coraz to dalej, natrafił na skalistą górę, u podnóża której znajdowała się niezbyt wielka jaskinia zamknięta kamieniem. Odsunawszy go, spostrzegł wewnątrz duży przedsiónek, który szerokimi gałęziami osłaniała z góry rosnąca pod gołym niebem rozłożysta stara palma, wskazując na krystaliczne źródło. Umiłowawszy więc to

mieszkanie, jakby ofiarowane mu przez Boga, spędził w nim na modlitwach i w samotności całe życie. Pokarmu i odzienia dostarczała mu palma.

Gdy już stutrzynastoletni błogosławiony Paweł wiódł na ziemi niebiańskie życie, a dziewięćdziesięcioletni Antoni zamieszkiwał inną pustynią, przyszło temu drugiemu na myśl, że jest jedynym mnichem żyjącym na pustyni. Podczas jednak nocnego spoczynku zostało mu objawione, iż w dalszej części pustyni przebywa ktoś o wiele doskonalszy od niego, którego powinien pójść zobaczyć. Czcigodny starzec zaczął więc iść, nie wiedząc dokąd. Zauważył dyszącą z pragnienia wilczycę. Śledził ją wzrokiem, a gdy zwierzę się oddaliło, zbliżył się do jaskini i począł się wpatrywać w jej wnętrze.

Paweł otworzył wejście. Po świętym pocałunku, usiadł z Antonim i tak zaczął mówić: „Oto jest ten, którego szukałeś z tak wielkim wysiłkiem. Zanedbana siwizna okrywa spróchniałe ze starości członki. Oto widzisz człowieka, który niebawem stanie się prochem. Proszę, odpowiedz mi, jak żyje rodzaj ludzki? Czy w starych miastach powstają nowe domy, kto rządzi światem, czy są jeszcze tacy, którzy hołdują bałwochwalstwu?” Podczas tej rozmowy zauważyli lecącego kruka, który przyniósł bochen chleba. „Wspaniale, powiedział Paweł, Pan nam przysłał pokarm. Od sześćdziesięciu już lat zawsze otrzymuje pół bochenka chleba. Na twoje jednak przybycie Chrystus swoim żołnierzom podwoił porcję”.

Z nastaniem nowego dnia błogosławiony Paweł tak odezwał się do Antoniego: „Wiedziałem bracie, że od dawna mieszkasz w tych okolicach. Od dawna Pan obiecał dać mi współtowarzysza. Ponieważ jednak nadszedł czas zgonu i tego, czego zawsze pragnąłem, odejść i być z Chrystusem, po ukończonym biegu odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości. Zostałeś posłany przez Pana, aby złożyć moje ciało w ziemi, czy też raczej: ziemię zwrócić ziemi. Idź, proszę, jeżeli nie sprawi ci to trudności i przynieś w celu okrycia mojego ciała płaszcz, który dał ci biskup Atanazy”.

Antoni nie śmiał nic więcej odpowiedzieć, lecz wyruszył w powrotną drogę do klasztoru. Dotarł wreszcie do swego mieszkania i wziął z celi płaszcz. Następnie wyszedł na zewnątrz i udał się w drogę, którą przyszedł. A gdy już następny dzień zajaśniał, zobaczył, jak wśród rzeszy aniołów, pośród chórów proroków i apostołów lśniący śnieżną jasnością Paweł wstępował na wyżyny. Wszedłszy do jaskini, zobaczył martwe ciało

zwłaszcza gdy chodzi o duszpasterstwo konfesjonału. A więc służba. Służba odpowiedzialna, służba niełatwa. Ta wielka kapłańska i duszpasterska służba domaga się także od każdego z Was szczególnej duchowej dojrzałości, wielkiego życia wewnętrznego, wielkiej doskonałości zakonnej. Wiemy dobrze, że doskonałość ta nie jest sama dla siebie celem, ale celem jej jest miłość.

Macie być więc wyrazicielami tej miłości, sługami tej miłości. Ażeby tak było, ażebyście mogli ją wyrażać, ażebyście mogli jej służyć, musicie się nią sami wciąż napełniać. I to jest Wasza paulińska doskonałość zakonna. Tej doskonałości musicie od siebie wymagać, w tej doskonałości z dnia na dzień ćwiczyć, w tej doskonałości znajdować treść, program i cel Waszego powołania. To wielkie powołanie, wyjątkowe powołanie - powołanie paulińskie, a w szczególności powołanie jasnogórskie. Ja Warn tego powołania gratuluję na sześćsetlecie, bo i to znaczy „dziękczynienie”: gratulować!

Ale nade wszystko na to sześćsetlecie z całego serca życzę Warn, ażeby to powołanie i ten charyzmat Waszego Zakonu przedłużał się w nowe pokolenia, ażeby przez Waszą posługę rosła Jasna Góra, rosła i promieniowała. Rosła tym wzrostem wewnętrznym, działaniem Ducha Bożego, działaniem Służebnicy Bożej, Oblubienicy Ducha Świętego. Tak bardzo tego działania potrzeba w naszych czasach, bo są to czasy wielkich zmagania. Nieraz dawał temu wyraz zmarły Kardynał Stefan Wyszyński, Prymas Polski, który przecież był także Waszym duchowym konfratrem. Nieraz dawał temu wyraz, gdy mówił, używając nawet czasem łacińskich słów: „Non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem, sed adversus principes tenebrarum harum” (Ef 6,12). Właśnie w okresie tych wielkich zmagania, w których Maryja dana nam jest jako znak „Niewiasta obleczona w słońce, księżyc pod Jej stopami, a na głowie Jej korona z gwiazd dwunastu” (Ap 12,1) - tak Ją widzi Jan w Apokalipsie. Właśnie w czasach tego wielkiego zmagania z owymi „principes tenebrarum harum” potrzebne jest potężne, potężniejsze niż kiedykolwiek, promieniowanie mocy Ducha Świętego przez Najczystsą Oblubienicę.

I wy, Drodzy Bracia, znajdujecie się jak gdyby na drodze tego promieniowania: ono przez Was przechodzi, ono się włącza w Waszą posługę, stanowi tej posługi codzienną treść, zarówno w życiu Waszym klauzurowym, zakonnym, jak też w życiu Waszym duszpasterskim.

ugasić miłości, nie zatopią jej rzeki. Jeśliby kto oddał za miłość całe bogactwo swego domu, pogardzą nim tylko.

RESPONSORIUM

W. Błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia, † gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, * A Jego imię jest święte.

K. Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie nad tymi, którzy się Go boją.

W. A Jego imię.

II CZYTANIE

Z przemówień papieża Jana Pawła II na Jasnej Górze w Częstochowie 19 czerwca 1983, AAS 1983 s. 928

Miłość, to wasza doskonałość paulińska

Pragnę, dziękując wspólnie z Kościołem i z moim Narodem za sześć wieków Jasnej Góry, podziękować wspólnie z Wami i za Wasze sześć wieków: za wszystkie pokolenia sług Bożych, synów św. Pawła, pierwszego pustelnika, Paulinów, którzy tutaj na Jasnej górze pełnili swoją duszpasterską straż przy jasnogórskim Wizerunku - strzegli tego sanktuarium, służyli mu, a gdy trzeba było, to go również bronili, tak jak wielki Augustyn Kordecki. Jest to, moi Drodzy Bracia, wielka łaska Boża. Można powiedzieć, że łaska Jasnej Góry stała się wspólnym charyzmatem całego Waszego Zakonu, bo jakkolwiek znajdujecie się i poza Jasną Górą, w Polsce i poza Polską, to wydaje się, posługa jasnogórska najpełniej wyraża charyzmat Waszego Zakonu w Kościele na ziemi polskiej, a pośrednio i w Kościele Powszechnym. Jasna Góra bowiem chyba jest najbardziej newralgicznym punktem duszpasterstwa na całej ziemi polskiej,

w pozycji klęczącej z poniesioną głową i wyciągniętymi do góry rękami. Początkowo zaczął się modlić, myśląc, że on żyje. Zrozumiał jednak, że również i zwłoki świętego, przyjmując taką pokorną postawę, modlą się do Boga, dla którego wszystko żyje. Wydobył więc ciało, owinął je i śpiewając psalmy zgodnie z chrześcijańską tradycją, martwił się Antoni, iż nie ma stosownego narzędzia, by móc rozkopać ziemię. Wtem jednak przybiegły dwa lwy i zaczęły w pobliżu rozrywać ziemię łapami. Gdy się oddaliły, zgodnie ze zwyczajem dokonał pogrzebu. Z nastaniem nowego dnia wziął tunikę, którą sam sobie sporządził z liści palmowych w taki sposób, w jaki się plecie kosze, i w uroczyste dni Wielkanocy lub Zesłania Ducha Świętego zawsze ją przywdziewał.

Zaklinam cię, kimkolwiek jesteś, czytelniku, abyś pamiętał o grzesznym Hieronimie, który, o ile Pan pozwoliłby mu wybierać, o wiele chętniej wybrałby tunikę Pawła wraz z jego zasługami, niż purpury królów z ich królestwami.

RESPONSORIUM

Mt 19, 29; Łk 16, 10

W. Każdy, kto dla mego imienia opuści dom, braci lub siostry, ojca lub matkę, dzieci lub pole, * Stokroć tyle otrzyma i życie wieczne odziedziczy.

K. Kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny.

W. Stokroć tyle.

HYMN

Ciebie, Boże, chwalimy,
Ciebie, Panie, wysławiamy.
Tobie, Ojcu Przedwiecznemu,
wszystka ziemia cześć oddaje.
Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie niebios a i wszystkie Moce:
Tobie Cherubini i Serafini
nieustannym głoszają pieniem:
Święty, Święty, Święty
Pan Bóg Zastępów!

Pełne są niebiosa i ziemia
 majestatu chwały Twojej.
 Ciebie przesławny chór Apostołów,
 Ciebie Proroków poczet chwalebny,
 Ciebie wychwała
 Męczenników zastęp świetlany.
 Ciebie po wszystkiej ziemi
 wysławia Kościół święty:
 Ojca niezmiernego majestatu,
 godnego uwielbienia, prawdziwego
 i Jedynego Twojego Syna,
 Świętego także
 Ducha Pocieszyciela.
 Tyś Królem chwały, o Chryste,
 Tyś Ojca Synem Przedwiecznym.
 Ty, dla zbawienia naszego biorąc człowieczeństwo,
 nie wahałeś się wstąpić w łono Dziewicy.
 Ty, skruszywszy żądło śmierci,
 otworzyłeś wierzącym królestwo niebios.
 Ty po prawicy Boga zasiadasz
 w Ojcowskiej chwale.
 Ty przyjdiesz jako Sędzia:
 tak wszyscy wierzymy.
 Błagamy Cię przeto: dopomóż swym sługom,
 których najdroższą Krwią odkupiłeś.
 Policz ich między świętych Twoich
 w wiekuistej chwale.

** Następującą część hymnu można według uznania opuścić.*

Zachowaj lud swój, o Panie,
 i błogosław dziedzictwu swojemu.
 I rządz nimi,
 i wywyższaj ich aż na wieki.
 Po wszystkie dni
 błogosławimy Ciebie
 I wysławiamy imię Twe na wieki,
 na wieki bez końca.

nawet taki kraj tam się narodził”.
 O Syjonie powiedzą: †
 „Każdy człowiek urodził się na nim,*
 a Najwyższy sam go umacnia”.
 Pan zapisuje w księdze ludów:*
 „Oni się tam narodzili”.
 I tańcząc śpiewać będą:*
 „Wszystkie moje źródła są w Tobie”.

Ant. Wspaniałe rzeczy głoszą o Tobie,/ Dziewico Maryjo.

K. Maryja zachowywała w pamięci wszystkie te sprawy.

W. I rozważała je w swoim sercu.

I CZYTANIE

2, 8-14; 8, 6-7

Z Pieśni nad Pieśniami

Przybycie oblubienca

Ukochany mój. Oto on ! Oto nadchodzi ! Biegnie przez góry, skacze po pagórkach. Umiłowany mój podobny do gazeli, do młodego jelenia. Oto stoi za naszym murem, patrzy przez okno, zagląda przez kraty. Miły mój odzywa się i mówi do mnie: „Powstań, przyjaciółko ma, piękna ma, i pójdz ! Bo oto minęła już zima, deszcz ustał i przeszedł. Na ziemi widać już kwiaty, nadszedł czas przycinania winnic, i głos synogarlicy już słyhać w naszej krainie. Drzewo figowe wydało zawiązki owoców i winne krzewy kwitnące już pachną. Powstań, przyjaciółko ma, piękna ma, i pójdz! Gołąbko ma, ukryto w zagłębieniach skały, w szczelinach przepaści, ukazaż mi swą twarz, daj mi usłyszeć swój głos! Bo słodki jest głos twój i twarz pełna wdzięku.

Połóż mię jak pieczęć na twoim sercu, jak pieczęć na twoim ramieniu, bo jak śmierć potężna jest miłość, a zazdrość jej nieprzejednana jak Szeol, żar jej to żar ognia, płomień Pański. Wody wielkie nie zdołają

Niech jego wody burzą się i kipią,*
niech góry się chwieją pod jego naporem;

Pan Zastępów jest z nami,*

Bóg Jakuba jest naszą obroną!

Nurty rzeki rozweselają miasto Boże,*
najświętszy przybytek Najwyższego.

Bóg w nim przebywa, a ono się nie zachwieje,*

Bóg je wspomóże o świcie.

Zaszemrały narody, wzburzyły się królestwa,*
zagrzemiał głos Jego i rozplynęła się ziemia.

Pan Zastępów jest z nami,*

Bóg Jakuba jest naszą obroną!

Przyjdźcie, zobaczcie dzieła Pana,*

zdumiewające czyny, których dokonał na ziemi.

On uśmierza wojny aż po krańce ziemi, †

On kruszy łuki i łamie włócznie,*

a tarcze ogniem pali.

„Połóżcie temu kres, a we Mnie Boga uznajcie,*

wywyższonego wśród narodów, wywyższonego na ziemi”.

Pan Zastępów jest z nami,*

Bóg Jakuba jest naszą obroną!

Ant. Najwyższy uświęcił swój przybytek.

3 ant. Wspaniałe rzeczy głoszą o Tobie,* Dziewico Maryjo.

Psalm 87

Gród Jego wznosi się na świętych górach, †

umiłował Pan bramy Syjonu *

bardziej niż wszystkie namioty Jakuba.

Wspaniałe rzeczy głoszą o tobie,*

miasto Boże.

„Wymienię Egipt i Babilon *

wśród tych, którzy mnie znają.

Oto Filistea, Tyr i Etiopia,*

Racz, Panie, w dniu dzisiejszym
zachować nas od grzechu.

Zmiłuj się nad nami, Panie,

zmiłuj się nad nami.

Niech miłosierdzie Twoje, Panie, okaże się nad nami,
jako my w Tobie ufność pokładamy.

W Tobie, o Panie, złożyłem nadzieję,

nie będę zawstydzony na wieki.

JUTRZNIA

HYMN

- 1 Pawle, ozdobo pustyni,
Pieśnią, Cię, Wodzu, sławimy,
Coś pierwszy groty i skały,
Bożym napełnił Imieniem.
- 2 Nie zląkłeś się zjawy demonów,
Ni złudzeń pokusy szatana.
Surowość skalnej pieczary
Nie ugięła woli oddania.
- 3 Bóg w Swej dobroci pokarm ci zsyłał,
Strumyk ci wody dostarczał,
Palma za szatę służyła,
Za łożo kamień wystarczał.
- 4 Duch rozogniony modłami
Nad świat się wzbijał zbrukany,
Złączony z chórem Aniołów,
Samemu Bogu był znany.
- 5 Wysłuchaj, Ojcze, proszących
Rozpraszać zmysłów ciemności.

Niech głębie serc twoich synów
Wypełnią niebios jasności.

- 6 Ojcu niebian Najwyższemu,
Synowi i Duchowi Miłości
Chwała niech będzie niezmienna
Teraz i w całej wieczności. Amen.

PSALMODIA

1 ant. Gdybym jak gołąb miał skrzydła, * uleciałbym i odpoczął. /
Uciekłbym daleko, zamieszkał na pustyni. Prędko bym sobie wyszukał
schronienie od wiatru i nawałnicy.

Psalm 63, 2-9

Boże, mój Boże, szukam Ciebie *
i pragnie Ciebie moja dusza.
Ciało moje tęskni za Tobą, *
jak zeszcła ziemia łaknąca wody.
Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni, *
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.
Twoja łaska jest cenniejsza od życia, *
więc słać Cię będą moje wargi.
Będę Cię wielbił przez całe me życie *
i wzniosę ręce w imię Twoje.
Moja dusza syci się obficie, *
a usta Cię wielbią radosnymi wargami,
Gdy myślę o Tobie na moim postaniu *
i o Tobie rozważam w czasie moich czuwań.
Bo stałeś się dla mnie pomocą *
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
„Do Ciebie Ignie moja dusza, *
prawica Twoja mnie wspiera”.

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napęlnia, *
świat cały i jego mieszkańcy.

Albowiem On go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.

Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?

Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, †
którego dusza nie Ignęła do marności *
i nie przysięgał kłamliwie.

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego Zbawcy.

Oto pokolenie tych, którzy Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!

„Któż jest tym Królem chwały?” †
Pan dzielny i potężny, *
Pan potężny w boju.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały

„Któż jest tym Królem chwały?”
Pan Zastępów, On jest Królem chwały.

Ant. Maryja otrzymała błogosławieństwo od Pana / i miłosierdzie od
Boga, swego Zbawcy.

2 ant. Najwyższy uświęcił * swój przybytek.

Psalm 46

Bóg jest dla nas ucieczką i siłą, *
najpewniejszą pomocą w trudnościach.

Przeto nie będziemy się bali, choćby zatrzęsła się ziemia *
i góry zapadły w otchłań morza.

GODZINA CZYTAŃ

HYMN

- 1 Ten, którego wielbi ziemia,
niebo sławi, chwałą morza,
Ten, co rządzi przestworzami,
Zamknął się w Maryi łonie.
- 2 Tego, który rozkazuje
Słońcu, gwiazdom, księżycowi,
Nosi w sobie czysta Panna
Napełniona łaską z nieba.
- 3 Jakże wielka godność Matki,
Która stała się mieszkaniem
Stwórcy dzierżącego w dłoni
Cały wszechświat niezmierny !
- 4 O szczęśliwa zwiastowaniem,
w którym anioł zapowiedział,
Że przez Ducha pocznie Syna,
Upragnienie wszystkich ludów !
- 5 Tobie, Jezu narodzony
Z czystej Matki i Dziewicy,
Niechaj będzie cześć i chwała
Z Ojcem i płomiennym Duchem. Amen.

Jeżeli psalm 24 został użyty jako Wezwanie, zamiast niego odmawia się psalm 95, s. 7

Psalm 24

1 ant. Maryja otrzymała błogosławieństwo od Pana * i miłosierdzie od Boga, swego Zbawcy.

Ant. Gdybym jak gołąb miał skrzydła, uleciałbym i odpoczął. /
Uciekłbym daleko, zamieszkał na pustyni. Prędko bym sobie wyszukał
schronienie od wiatru i nawałnicy.

2 ant. Słudzy Pańscy, * błogosławcie Pana na wieki.

Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Pańskie, *
chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.

Błogosławcie Pana, aniołowie Pańscy, *
błogosławcie Pana, niebios.

Błogosławcie Pana, wszelkie wody podniebne, *
błogosławcie Pana, wszystkie potęgi.

Błogosławcie Pana, słońce i księżycu, *
błogosławcie Pana, gwiazdy na niebie.

Błogosławcie Pana, deszcze i rosy, *
błogosławcie Pana, wszystkie wichry niebieskie.

Błogosławcie Pana, ogniu i żarze,*
błogosławcie Pana, upale i chłodzie.

Błogosławcie Pana, rosy i szrony,*
błogosławcie Pana, mrozy i zimna.

Błogosławcie Pana, lody i śniegi,*
błogosławcie Pana, dnie i noce.

Błogosławcie Pana, światło i ciemności,*
błogosławcie Pana, błyskawice i chmury.

Niech ziemia błogosławi Pana,*
niech Go chwali i wywyższa na wieki.

Błogosławcie Pana, góry i pagórki,*
błogosławcie Pana, wszelkie rośliny na ziemi.

Błogosławcie Pana, źródła wodne,*
błogosławcie Pana, morza i rzeki.

Błogosławcie Pana, wieloryby i morskie stworzenia,*
błogosławcie Pana, wszelkie ptaki powietrzne.

Błogosławcie Pana, dzikie zwierzęta i trzody,*
błogosławcie Pana, synowie ludzcy.

Błogosław Pana, Izraelu,*
chwal Go i wywyższaj na wieki.

Błogosławcie Pana, kapłani Pańscy,*
 błogosławcie Pana, słudzy Pańscy.
 Błogosławcie Pana, duchy i dusze sprawiedliwych,*
 błogosławcie Pana, święci i pokornego serca.
 Błogosławcie Pana, Chananiaszu, Azariaszu i Miszaelu,*
 chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.
 Błogosławmy Ojca i Syna, i Ducha Świętego,*
 chwalmy Go i wywyższajmy na wieki.
 Błogosławiony jesteś, Panie, na sklepieniu nieba,*
 pełen chwały i wywyższony na wieki.
 Na końcu tej pieśni nie mówi się Chwała Ojcu.

Ant. Słudzy Pańscy, błogosławcie Pana na wieki.

3 ant. Święci pustelnicy cieszą się w chwale, * weselą się na uczcie niebieskiej.

Psalm 149

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
 głoście Jego chwałę w zgromadzeniu świętych.
 Niech się Izrael cieszy swoim Stwórcą, *
 a synowie Syjonu radują swym Królem.
 Niech imię Jego czczą tańcem, *
 niech grają Mu na bębnie i cytrze.
 Bo Pan swój lud miłuje, *
 pokornych wieńczy zwycięstwem.
 Niech święci cieszą się w chwale, *
 niech się weselą przy uczcie niebieskiej.
 Chwała Boża niech będzie w ich ustach,*
 a miecz obosieczny w ich ręku,
 Aby pomścić się na poganach *
 i karę wymierzyć narodom,
 Aby ich królów zakuć w kajdany,*
 a dostojników w żelazne łańcuchy,
 Aby się spełnił wydany na nich wyrok,*

16 stycznia

NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, KRÓLOWEJ PUSTELNIKÓW, MATKI I OPIEKUNKI ZAKONU

Święto

Święto pod tym tytułem obchodzone przed odnową liturgiczną Soboru Watykańskiego II, zatwierdziła Święta Kongregacja Obrzędów 29 stycznia 1963 r.

Nasza Rodzina paulińska wyraża przez ten obchód swą wielką wdzięczność dla Najświętszej Maryi Panny za Jej opiekę nad nami, zgodnie z artykułem 20 naszych Konstytucji: „W posługiwaniu naszego Zakonu od początku jego istnienia Maryja spełniała wyjątkową rolę. Była obecna w życiu i działalności paulińskiej. Zakon nasz czcił Ją zawsze jako Matkę, Panią i Królową oraz gorliwie szerzył to nabożeństwo. Jesteśmy przekonani, że w ciągu burz dziejowych, których nie brakowało w historii Zakonu, Jej opieka stanowiła ostoję świętości i skuteczność posłannictwa wśród narodów, do których Opatrzność Boża nas posyłała”.

WEZWANIE

Ant. Uwielbiamy Chrystusa, / Syna Dziewicy Maryi.

Albo:

Uwielbiamy Pana / cześć oddając Dziewicy Maryi, Opiekunce naszego Zakonu.

Antyfona do pieśni Maryi. Wśród chórów anielskich, * wpośród zastępów Proroków i Apostołów / dusza Pawia wznosi się do nieba.

Pieśń Maryi, s. 5

PROŚBY

Wysławiajmy Chrystusa, Boga Człowieka prosząc, byśmy mogli Mu służyć do końca w świętości i sprawiedliwości. Wołajmy do Niego:

Ty sam jesteś święty, o Panie.

Ty chciałeś być doświadczony we wszystkim na nasze podobieństwo z wyjątkiem grzechu,

- zmiłuj się nad nami, Panie Jezu.

Ty wezwałeś nas wszystkich do miłości doskonałej w Zakonie Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika,

- uświęć nas, Panie Jezu.

Ty kazałeś nam być solą ziemi i światłością świata w ręku Matki Twej Maryi,

- oświeć nas, Panie Jezu.

Ty chciałeś służyć a nie, aby Ci służono,

- daj nam służyć pokornie Tobie i ludziom, braciom naszym.

Ty jesteś odbłaskiem chwały Ojca i odbiciem Jego istoty,

- spraw, aby życie naszej Wspólnoty i każdego z nas przyniosło chwałę Bogu i pociągnęło młodzież do służby Twej Matki.

Ty przez śmierć swoją zniweczyłeś śmierć naszą i zmartwychwstając przywróciłeś nam życie,

- bądź pokojem i światłem dla naszych zmarłych braci i dobrodziejów.

Ojcze nasz

Modlitwa jak w Jutrzni, s. 22

To jest chwałą wszystkich świętych Jego.

Ant. Święci pustelnicy cieszą się w chwale, / weselą się na ucztach niebieskiej.

CZYTANIE

Flp 3, 13-14

Bracia, ja nie sędzę o samym sobie, że już zdobyłem, ale to jedno czynię; zapominając o tym, co za mną, pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Serca świętych zwrócone * ku prawu Bożemu. **W.** Serca. **K.** Ich kroki nie zachwiały się w drodze. **W.** Ku prawu Bożemu. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Serca.

Ant. do pieśni Zachariasza Wśród chórów anielskich, * wpośród zastępów Proroków i Apostołów, / dusza Pawła wznosi się do nieba.

Pieśń Zachariasza

Łk 1, 68-79

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela,*

bo lud swój nawiedził i wyzwolił.

I wzbudził dla nas moc zbawczą *

w domu swego sługi Dawida.

Jak zapowiedział od dawna *

przez usta swych świętych proroków,

Że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół *

i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;

Że naszym ojcom okaże miłosierdzie *

i wspomni na swe święte przymierze,

Na przysięgę, którą złożył *

ojcu naszemu Abrahamowi.

Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani, *

służyć Mu będziemy bez trwogi,

W pobożności i sprawiedliwości przed Nim *

po wszystkie dni nasze.
 A ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem Najwyższego *
 gdyż pójdziesz przed Panem przygotować Mu drogi.
 Jego ludowi dasz poznać zbawienie *
 przez odpuszczenie grzechów.
 Dzięki serdecznej litości naszego Boga, *
 z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce,
 By oświecić tych, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, *
 aby nasze kroki skierować na drogę pokoju.

PROŚBY

Przez zasługi naszego Zbawiciela, który dał nam przykład życia modlitwy,
 prosimy Boga Ojca, aby nam zesłał Ducha Swego wspierając naszą słabość:

Niech Duch Twój przyczynia się za nami w swoich błaganiach!

Ojcze, Ty chcesz odbierać wieczną chwałę w naszych sercach i życiu
 oddanym modlitwie,
 - uczyn nas żywymi świątyniami Twej obecności.

Ojcze, Tyś naszą Wspólnotę zakonną prowadził drogami modlitwy i
 pokuty,
 - odnow w nas ducha naszego Patriarchy i Założycieli.

Ojcze, Tyś nam wyznaczył miejsce w Kościele Syna Twego,
 - uczyn nasze kościoły i domy przybytkami skupienia i ducha apostołskiego.

Ojcze, Ty zechciałeś zespolić nas w biegu dziejów z Maryją Matką
 Chrystusa,
 - uczyn nas wiernymi maryjnemu posłannictwu Zakonu.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, Ty sprawiłeś, że święty Paweł nasz Ojciec na pustyni osiągnął
 świętość, † daj przez jego wstawiennictwo, abyśmy rozwijając w sobie

Wniwecz się obróci pragnienie grzeszników.

Ant. W nawróceniu i spokoju / jest wasze ocalenie, / w milczeniu i
 ufności leży wasza siła.

3 ant. W miłości nie ma lęku, * lecz doskonała miłość usuwa lęk, /
 ponieważ lęk kojarzy się z karą.

Pieśń

Ap 15, 3-4

Wielkie i godne podziwu są Twoje dzieła,*
 Panie, Boże wszechwładny.
 Sprawiedliwe i wierne są drogi Twoje,*
 Królu narodów.
 Któż by się nie bał, Panie, †
 i nie uczcił Twojego imienia? *
 Bo tylko Tyś jest święty.
 Przyjdą wszystkie narody †
 i padną na twarz przed Tobą,
 gdyż ujawniły się Twoje słuszne wyroki.

Ant. W miłości nie ma lęku, / lecz doskonała miłość usuwa lęk, /
 ponieważ lęk kojarzy się z karą.

CZYTANIE

Flp 3, 7-8

Wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa
 uznałem za stratę. I owszem nawet wszystko uznaję za stratę ze względu na
 najwyższą wartość poznania Jezusa Chrystusa, Pana mojego.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Pan go umiłował * I czią ozdobił. **W.** Pan. **K.** Odział go szatą
 chwały. **W.** I czią. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Pan.

ale szanuje tego, który oddaje cześć Bogu;
 Kto dotrzyma przysięgi niekorzystnej dla siebie, †
 kto nie daje swych pieniędzy na lichwę *
 i nie da się przekupić przeciw niewinnemu.
 Kto tak postępuje,*
 nigdy się nie zachwieje.

Ant. Nie troszczcie się zbyttnio o swoje życie, / o to, co macie jeść i pić. / Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie.

2 ant. W nawróceniu i spokoju * jest wasze ocalenie, / w milczeniu i ufności leży wasza siła.

Psalm 112

Błogosławiony człowiek, który służy Panu *
 i wielką radość znajduje w Jego przykazaniach.
 Potomstwo jego będzie potężne na ziemi,*
 dostąpi błogosławieństwa pokolenie prawych.
 Dobrobyt i bogactwo będą w jego domu,*
 a jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze.
 On wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych,
 łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.
 Dobrze się wie dzie człowiekowi, który z litości pożyczka,*
 i swoimi sprawami zarządza uczciwie.
 Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje *
 i pozostanie w wiecznej pamięci.
 Nie przelęknie się złej nowiny,*
 jego mocne serce zaufało Panu.
 Jego wierne serce lękać się nie będzie*
 i spojrz z wysoka na swych przeciwników.
 Rozdaje i obdarza ubogich, †
 jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze,*
 wywyższona z chwałą będzie jego potęga.
 Widzi to grzesznik i złość go ogarnia, †
 zębami zgrzyta i marnieje.*

ducha modlitwy i służby,* zbliżali się w miłości do Ciebie. Przez naszego Pana.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Jeżeli uroczystość wypada w niedzielę, psalmy z I niedzieli w psalterzu.

Modlitwa przedpołudniowa

HYMN LG, t.III, s. 545.

Ant. Przez swoją wytrwałość * ocalicie wasze życie.

Psalm 120

Wołałem do Pana w swoim utrapieniu,*
 a On mnie wysłuchał.
 Uwolnij moje życie, Panie, †
 od warg kłamliwych *
 i podstępного języka.
 Co Bóg tobie uczyni †
 i czym ci odpłaci,*
 podstępny języku?
 Ostre strzały mocarza *
 i żar węgla płonących.
 Biada mi, że przebywam wśród Twoich wrogów,*
 że mieszkam pod namiotami barbarzyńców!
 Zbyt długo mieszkała moja dusza *
 z tymi, którzy nienawidzą pokoju.
 Gdy ja głoszę pokój,*
 oni dążą do wojny.

Psalm 121

Wznoszę swe oczy ku górom:*
 skąd nadejść ma dla mnie pomoc?
 Pomoc moja od Pana,*

który stworzył niebo i ziemię.
 On nie pozwoli, by potknęła się twa noga, *
 ani się nie zdrzemnie Ten, który ciebie strzeże.
 Nie zdrzemnie się ani nie zaśnie *
 Ten, który czuwa nad Izraelem.

Pan ciebie strzeże, †
 jest cieniem nad tobą, *
 stoi po twojej prawicy.
 We dnie nie porazi cię słońce *
 ani księżyc wśród nocy.
 Pan cię uchroni od zła wszelkiego, *
 ochroni twoją duszę.
 Pan będzie czuwał †
 nad twoim wyjściem i powrotem, *
 teraz i po wszystkie czasy.

Psalm 122

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *
 „Pójdziemy do domu Pana”.
 Już stoją nasze stopy
 w twoich bramach, Jeruzalem.
 Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
 gęsto i ściśle zabudowane.
 Do niego wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, †
 aby zgodnie z prawem Izraela *
 wielbić imię Pana.
 Tam ustawiono trony sędziowskie, *
 trony domu Dawida.
 Proście o pokój dla Jeruzalem: *
 Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.
 Niech pokój panuje w twoich murach, *
 a pomyślność w twoich pałacach.
 Ze względu na moich braci i przyjaciół *
 będę wołał: „Pokój z tobą!”

Pokój nad Izraelem!

Ant. Pan dał mu zwycięstwo w ciężkim boju, * aby się okazało, / że
 miłość jest potężniejsza od wszystkiego.

CZYTANIE

Rz 8, 35, 37

Któż może nas odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk
 czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? We
 wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas
 umiłował.

K. Smutek wasz w radość przemieni.
W. A radości waszej nikt wam nie odbierze.

II NIESZPORY

HYMN jak w I Nieszporach, s. 2

PSALMODIA

1 ant. Nie troszczcie się zbytnio o swoje życie, * o to, co macie jeść i
 pić. / Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie.

Psalm 15

Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, *
 kto zamieszka na Twej górze świętej?
 Ten, kto postępuje nienagannie, †
 działa sprawiedliwie *
 i mówi prawdę w swoim sercu,
 Kto swym językiem oszczerstw nie głosi, †
 kto nie czyni bliźniemu nic złego *
 i nie ubliża swoim sąsiadom;
 Kto za godnego wzgardy uważa złoczyńcę, *

Psalm 127

Jeżeli domu Pan nie zbuduje,*
na próżno się trudzą, którzy go wznoszą.

Jeżeli miasta Pan nie strzeże,*
daremnie czuwają strażę.

Daremne jest wasze wstawanie przed świtem*
i przesiadywanie do późna w nocy.

Chleb spożywacie zapracowany ciężko,*
a Pan i we śnie darzy swych umiłowanych.
Oto synowie są darem Pańskim,*
a owoc łona nagrodą.

Jak strzały w ręku wojownika,*
tak synowie zrodzeni w młodości.

Szczęśliwy człowiek,*
który nimi napełnił swój kołczan.

Nie zawstydzi się, gdy będzie się spierał*
ze swymi nieprzyjaciółmi w sądzie.

Psalm 128

Szczęśliwy człowiek, który służy Panu*
i chodzi Jego drogami.

Będziesz spożywał owoc pracy rąk swoich,*
szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.

Małżonka twoja jak płodny szczep winny*
w zaciszu twego domu.

Synowie twoi jak oliwne gałązki*
dokoła twego stołu.

Tak będzie błogosławiony człowiek,*
który służy Panu.

Niech cię z Syjonu Pan błogosławi †
i obyś oglądał pomyślność Jeruzalem*
przez wszystkie dni twego życia.

Obyś oglądał potomstwo swych dzieci.*

Ze względu na dom Pana, Boga naszego,*
modlę się o dobro dla ciebie.

Ant. Przez swoją wytrwałość* ocalicie wasze życie.

CZYTANIE

Hbr 11, 37b-39

Tułali się w skórach owczych, kozich, w nędzy, w utrapieniu, w ucisku - świat nie był ich wart - i błąkali się po pustyniach i górach, po jaskiniach i rozpadlinach ziemi.

K. Święci, którzy zaufali Panu.

W. Osiągną moc i lękać się nie będą.

Modlitwa południowa

HYMN LG, t.III, s. 547.

Ant. Pan go ozdobił wieńcem sprawiedliwości* i dał mu imię pełne chwały.

Psalm 123

Do Ciebie wnoszę oczy,*
który mieszkasz w niebie.

Jak oczy sług są zwrócone na ręce ich panów,*
oczy służebnicy na ręce jej pani,

Tak oczy nasze ku Panu, Bogu naszemu,*
dopóki się nie zmiłuje nad nami.

Zmiłuj się nad nami, zmiłuj się, Panie,*
bo mamy już dosyć pogardy.

Ponad miarę nasza dusza jest nasycona*

szyderstwem zarozumialców i pysznych pogardą.

Psalm 124

Gdyby Pan nie był po naszej stronie, *
przyznaj Izraelu,

Gdyby Pan nie był po naszej stronie,*
gdy ludzie przeciw nam powstali,

Wtedy żywcem by nas pochłonęli, *

kiedy gniew ich przeciw nam zapłonął.

Wówczas zatopiłaby nas woda, †

potok by popłynął nad nami,

wówczas potoczyłyby się nad nami wezbrane wody. Błogosławiony

Pan, który nas nie wydał *

na pastwę ich zębom.

Dusza nasza jak ptak się wyrwała z sidła ptaszników, *

sidło się podarło i zostaliśmy uwolnieni.

Nasza pomoc w imieniu Pana, *

który stworzył niebo i ziemię.

Psalm 125

Ci, którzy ufają Panu, są jak góra Syjon, *
co niewzruszenie trwa przez wieki.

Jak góry otaczają Jeruzalem, †

tak Pan swój lud otacza *

teraz i na wieki.

Nie zaciąży berło bezbożne †

nad losem sprawiedliwych,*

aby prawi nie wyciągali rąk swych do niegodziwości.

Panie, czyń dobrze dobrym *

i ludziom prawego serca.

A tych, którzy schodzą na kręte drogi, †

niech Pan oddali razem ze złoczyńcami. *

Pokój nad Izraelem!

Ant. Pan go ozdobił wieńcem sprawiedliwości * i dał mu imię
pełne chwały.

CZYTANIE

Mdr 3, 1a, 2-3

Dusze sprawiedliwych są w rękę Boga. Zdawało się oczom głupich,
że pomarli, zejście ich poczytano za nieszczęście i odejście od nas za
unicestwienie, a oni trwają w pokoju.

K. W Bogu pokładam nadzieję, nie będę się lękał.

W. Cóż może uczynić mi człowiek?

Modlitwa popołudniowa

HYMN LG, t.III, s. 549.

Ant. Pan dał mu zwycięstwo w ciężkim boju, * aby się okazało, / że
miłość jest potężniejsza od wszystkiego.

Psalm 126

Gdy Pan odmienił los Syjonu,*
wydawało się nam, że śnimy.

Usta nasze były pełne śmiechu, *

a język śpiewał z radości.

Mówiono wtedy między narodami: *

„Wielkie rzeczy im Pan uczynił”.

Pan uczynił nam wielkie rzeczy *

i radość nas ogarnęła.

Odmień znowu nasz los, o Panie,*

jak odmieniasz strumienie na Południu.

Ci, którzy we łzach sieją,*

żąć będą w radości.

Idą i płaczą niosąc ziarno na zasiew,*

lecz powrócą z radością niosąc swoje snopy.